

TRANG PHỤC ÁO DÀI CỦA PHỤ NỮ GIAI ĐOẠN PHÁP THUỘC ĐẦU THẾ KỶ XX THÔNG QUA MINH HỌA BÁO PHỤ NỮ TÂN VĂN

Đào Thu Thủy
Trường Cao đẳng FPT Polytechnic
Email: thuy.dt125@gmail.com

/Ngày nhận bài: **20/07/2025** /Ngày nhận bài sửa sau phân biên: **04/12/2025** /Ngày chấp nhận đăng: **05/12/2025**

TÓM TẮT

Báo Phụ nữ Tân văn là một tờ báo tiên phong cho phong trào nữ quyền và cải cách phụ nữ ở Nam Kỳ giai đoạn đầu thế kỷ thứ XX. Minh họa trên báo không chỉ truyền tải nội dung bài viết đơn thuần mà còn phản ánh đời sống sinh hoạt, thẩm mỹ và phong cách văn hóa trang phục của người phụ nữ nói riêng và người dân Việt Nam nói chung thời kỳ Pháp thuộc. Đặc biệt, báo có nhiều minh họa về áo dài, qua đây ta thấy được sự phát triển của áo dài trong quãng thời gian lịch sử này. Điều này mang tính biểu tượng, nâng cao nhận thức của người phụ nữ về cái đẹp ngoài ra còn lan tỏa một xu hướng thời trang trong thời kỳ đất nước bị thực dân Pháp đô hộ.

Từ khóa: Áo dài, minh họa, Phụ nữ Tân Văn

AO DAI CUSTOMS OF WOMEN DURING THE FRENCH COLONIAL PERIOD IN THE EARLY 20TH CENTURY AS ILLUSTRATED IN PHU NU TAN VAN NEWSPAPER

ABSTRACT

Phu Nu Tan Van was a pioneering newspaper that championed the feminist movement and women's social reform in Southern Vietnam during the early twentieth century. Its illustrations did more than accompany editorial content; they vividly captured women's everyday lives, aesthetic preferences, and evolving cultural practices under French colonial rule. In particular, the newspaper's numerous depictions of the ao dai provide significant visual evidence of the garment's stylistic transformation during this formative historical period. These images not only symbolized shifting ideals of modern womanhood and beauty but also played an active role in shaping public perception and disseminating contemporary fashion trends at a time when Vietnam was still under colonial domination.

Keywords: Ao dai, illustration, Phu Nu Tan Van, women's fashion, Vietnam

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Phụ Nữ Tân văn là một trong những tờ báo tư nhân xuất bản tại Sài Gòn nửa đầu thế kỷ XX. Tờ báo ra mắt ngày 02/05/1929 và bị đình bản ngày 21/04/1935, xuất bản được 273 số báo. Bà Nguyễn Đức Nhuận là người sáng lập, chủ bút đầu tiên của báo là Đào Trinh Nhất. Phụ Nữ Tân Văn phát hành ngày thứ Năm, khổ báo là 23,2 cm x 29,9 cm, gồm có từ 26 tới 31 trang ruột (không kể trang bìa và các trang quảng cáo). Báo Phụ Nữ Tân Văn quy tụ được nhiều danh bút trên cả nước trong ban biên tập như: Đào Trinh Nhất, Phan Khôi, Tản Đà, Hồ Biểu Chánh, Bửu Đình, Thiệu Sơn... Báo hướng đến đấu tranh cho nữ quyền, vận động việc học và viết chữ quốc ngữ, khuyến khích giới trẻ viết báo.

2. PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Bài viết này được thực hiện dựa trên phương pháp nghiên cứu phân tích, so sánh, tổng hợp để đưa ra một số bản luận đảm bảo tính khách quan, đa chiều về trang phục áo dài của phụ nữ giai đoạn Pháp thuộc đầu thế kỷ XX qua minh họa báo Phụ nữ Tân Văn. Để đảm bảo tính đại diện, đặc sắc, đa chiều các minh họa

của các họa sỹ, tác giả đã sử dụng phương pháp thu thập thông tin thông qua 273 số báo, từ đó lựa chọn ra những tác phẩm tiêu biểu nhất để phân tích làm rõ trang phục áo dài của phụ nữ giai đoạn Pháp thuộc đầu thế kỷ XX. Việc áp dụng phương pháp nghiên cứu so sánh, đã giúp tác giả sử dụng lý thuyết nghệ thuật hội họa để phân tích, so sánh cách xây dựng bố cục, chọn hình mảng, ánh sáng, không gian... cũng như phương pháp làm việc của các họa sỹ trong khi sáng tác.

3. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU VÀ THẢO LUẬN

3.1. Hình ảnh áo dài trong minh họa của báo Phụ nữ Tân Văn

3.1.1. Lịch sử áo dài

Áo dài là trang phục truyền thống của dân tộc Việt Nam và trải qua nhiều quãng thời gian phát triển trong lịch sử, ở mỗi giai đoạn đều có những nét đặc trưng riêng biệt.

Từ thời vua Hùng lập nước Văn Lang, trang phục phổ biến của người phụ nữ là yếm và váy đụp. Nhiều dấu tích khắc họa phụ nữ trên trống đồng Đông Sơn

Giai đoạn đầu kéo dài từ trước công nguyên đến thế kỷ thứ X, khi đó Áo dài Giao Lĩnh đặc biệt phổ biến trong giới quý tộc, hoàng tộc và tầng lớp tri thức. Áo dài Giao Lĩnh là một kiểu áo cổ xưa, nằm ở giai đoạn sớm trong lịch sử hình thành áo dài, thuộc thời kỳ tiền Lê - Lý - Trần - Lê Sơ (từ thế kỷ X đến thế kỷ XVI). Đây được xem là tiền thân xa nhất của áo dài, phản ánh dấu ấn phong kiến, Nho giáo và văn hóa Á Đông, đặc biệt là ảnh hưởng từ trang phục Trung Hoa thời Đường và Tống.

Tới khoảng thế kỷ thứ XVII - XVIII, áo dài tứ thân và áo ngũ thân xuất hiện. Chúa Nguyễn Phúc Khoát người đầu tiên trong lịch sử Việt Nam thực hiện một cuộc cải cách sâu rộng về trang phục, đặc biệt với trang phục phụ nữ miền Nam. Sự kiện cải cách này đánh dấu bước chuyển từ lối ăn mặc truyền thống bản địa (áo yếm - váy) sang kiểu trang phục có tính quy chuẩn, trang trọng hơn: áo dài - quần ống, ngài đặt tên áo dài là Ngũ thân Thập lĩnh vào năm 1744. Áo ngũ thân có 5 thân vải, mặc với quần ống rộng, cổ đứng, cài khuy bên phải. Áo ngũ thân trở thành trang phục chính thống của cả nam và nữ ở đàng trong, rồi lan rộng cả nước. Đặc biệt, áo còn thể hiện tư tưởng Nho giáo và tinh thần lễ nghi của xã hội phong kiến. Song song với áo ngũ thân thì còn có áo dài tứ thân, 2 vạt sau, 2 vạt trước buộc vào và vẫn mặc thêm yếm bên trong. Trang phục này dễ mặc, dễ vận động, phù hợp với sinh hoạt thường ngày.

Khoảng những năm 1920-1935 trong thời kỳ Pháp thuộc, đất nước chuyển mình, hiện đại hóa hơn. Người dân tiếp xúc nhiều với văn hóa phương Tây, báo chí và truyền thông phát triển, phụ nữ thành thị bắt đầu thay đổi kiểu dáng áo để tiện sinh hoạt hơn. Từ đây, hình dáng của tà áo dài hiện đại bắt đầu ra đời. Đề định hình áo dài tân thời phải kể đến họa sĩ Lemur Nguyễn Cát Tường. Ông đã biến đổi theo phong cách phương Tây, thay đổi dáng áo và các chi tiết để trang phục được phổ biến hơn chứ không chỉ còn là lễ phục. Sau đó khoảng năm 1940, họa sĩ Lê Phổ tiếp biến và dung hòa áo dài của Lemur trở nên thuần khiết hơn nhưng vẫn giữ nét hiện đại. Áo không còn ôm sát thân, kiểu cách không diêm dúa màu sắc mà nền nã, thanh lịch hơn.

Vào những năm 1954 -1975, hai phong cách áo dài thể hiện rất riêng biệt. Miền Bắc áo dài vẫn mang tính nghi lễ kín đáo, màu trầm lịch sự cô cao, gắn với hình ảnh giáo viên, học sinh, nữ cán bộ. Còn ở miền Nam, áo dài phát triển phong phú với nhiều hoa văn, cổ thuyền tay raglan kết hợp với phong cách hippy hay pop art. Áo dài miền Nam trở thành biểu tượng của vẻ đẹp nữ tính, hiện đại, quyến rũ của phụ nữ. Sau khi đất nước thống nhất, áo dài được phát triển nhiều với nhiều phong cách và kiểu dáng hơn. Áo dài kiểu truyền thống sẽ có cổ cao, tay dài, kín đáo. Áo dài

kiểu cách tân sẽ có cổ vuông, cổ tròn, tay lỡ, xẻ tà ngắn. Áo dài dành cho trình diễn, lễ hội, cưới hỏi, thời trang sân khấu thì sẽ được thiết kế sao cho lọt tã được đặc điểm của sự kiện đó. Và từ đây, áo dài trở thành quốc phục và biểu tượng văn hóa phụ nữ Việt Nam.

3.1.2. Áo dài thời Pháp thuộc trong các minh họa báo Phụ nữ Tân Văn

Minh họa áo dài trong báo phụ nữ Tân Văn là đại diện cho văn hóa và thời trang Việt Nam, thể hiện sự hòa trộn giữa truyền thống và hiện đại vào đầu thế kỷ XX. Một trong số bìa báo được dùng phổ biến, lặp đi lặp lại qua nhiều số báo chính là hình ảnh 3 người phụ nữ cùng nhau đọc một tờ báo. Họ ngồi hoặc đứng sát nhau, tập trung vào tờ báo có tiêu đề “FUMEZ JOB” và “BÁO TIẾNG ANH”, gợi ý sự giao thoa văn hóa giữa Việt Nam và phương Tây. Trang phục của họ là áo dài truyền thống, với màu sắc và hoa văn khác nhau những năm đầu thế kỷ XX.

Áo dài trong những minh họa trên đã được cách tân hơn áo dài tứ thân hay áo ngũ thân. Áo dài ở thời kỳ này đã được chuyển thành hai tà, chiết eo nhẹ nhàng. Nhìn các nét vẽ của nếp nhăn vải, ta thấy được sự mềm mại từ chất liệu vải. Loại vải được dùng phổ biến để may áo dài lúc đó là lụa, the, sa tanh mỏng nhẹ. Các cô các bà vẫn giữ thói quen sử dụng phụ kiện là khăn mỏ quạ nhưng được buộc một cách tân thời hơn. Đôi guốc mộc được người phụ nữ sử dụng, guốc mộc làm từ gỗ, đế cao vừa phải không khó chịu khi đeo. Trong khí hậu nóng ẩm, đường đất, đi guốc còn giúp tránh bùn đất bám vào chân, nhất là khi mặc quần trắng hoặc áo dài lụa. Guốc mộc không cần buộc dây hay cúi xuống chỉnh sửa như giày Tây, tiện cho phụ nữ đi chợ thường xuyên phải đứng lên ngồi xuống, bưng bê. Thay vì mặc trong các dịp lễ hội hay sự kiện trọng đại thì trang phục này được các bà các cô sử dụng ngay cả trong đời sống sinh hoạt hàng ngày như đi chơi, nấu ăn, chăm em bé. Ta có thể thấy một nét chuyển mình so với chiếc áo dài Ngũ thân đã được điều chỉnh ở minh họa trước. Phụ nữ Việt Nam nói chung, nhất là giới trung lưu, tiểu tư sản, trí thức ở Hà Nội, Huế, Sài Gòn, bắt đầu thay đổi cách ăn mặc để phù hợp với nếp sống đô thị hóa.

Chiếc áo dài trong hình được vẽ với đường nét thanh thoát, thể hiện phong cách hiện đại hóa của áo dài truyền thống vào thời kỳ này. Áo có cổ cao, tay dài với phần tay rộng dần từ vai xuống cổ tay, tạo cảm giác uyển chuyển khác với tay áo dài của áo ngũ thân thập lĩnh. Thân áo được thiết kế với hai vạt chéo dài, buông thướt tha, kết hợp với quần lụa suông, làm nổi bật dáng vẻ duyên dáng của người phụ nữ. Phần viền áo và tay áo được trang trí họa tiết tinh xảo, ren trắng hoặc dải màu sắc, cùng với các biến thể đậm chất miền Bắc (Tonkin). Đôi giày cao gót và tư thế đang

tay mở rèm của người phụ nữ cho thấy sự tự tin, hiện đại, phù hợp với tinh thần của tờ báo, những người phụ nữ mới đang bước ra khỏi khuôn khổ truyền thống. Chiếc áo dài trong hình không chỉ là trang phục mà còn là câu chuyện về sự tự do, tự hào dân tộc, và khát vọng thay đổi của phụ nữ Việt Nam trong bối cảnh giao thoa văn hóa Đông-Tây.

Hình ảnh quảng cáo sữa Nestle vẫn tiếp tục có sự xuất hiện của chiếc áo dài, tiếp biến từ áo ngũ thân. Trong đó, họa sĩ đã khéo léo chọn hình ảnh người phụ nữ mặc áo dài cách tân hiện đại, với cổ cao, tay dài và màu đỏ đậm nổi bật, kết hợp các phụ kiện kiềng tay, vòng ngọc thể hiện vẻ đẹp sang trọng, thanh lịch và thời thượng. Tóc của người phụ nữ được búi cao gọn gàng với phụ kiện nhân nhá lấp lánh. Người phụ nữ ôm em bé, tay dứt sữa với nụ cười dịu dàng, bên cạnh lon sữa Nestlé là thìa, đĩa, bát, một bộ dụng cụ chặt chẽ tạo ra cảm giác gần gũi. Họa sĩ vẽ khuôn mặt của người phụ nữ với nụ cười hiền hậu trao từng giọt sữa cho đứa con bé bỏng, khuôn mặt phúc hậu không một chút căng thẳng của một người mẹ nhiều kinh nghiệm đang chăm con. Việc lựa chọn dáng tay và ánh nhìn của người phụ nữ tạo ra hướng bố cục, đưa mắt người xem hướng về lon sữa trên bàn. Họa sĩ lựa chọn trang phục áo dài cách tân nhằm thể hiện người phụ nữ hiện đại, thư giãn, tự tin, chăm sóc con cái chu đáo.

Bìa báo Tết được họa sĩ sử dụng màu sắc rực rỡ hơn, với những tông màu chủ đạo cơ bản như đỏ, vàng, xanh nước biển, xanh lá cây (những màu trong bộ màu cơ bản). Bìa báo Tết vẽ ba cô gái tượng trưng cho ba miền Bắc Trung Nam. Áo đỏ nhẹ vấn tóc phía bên trái sẽ là cô miền Bắc, cô ở giữa tượng trưng cho miền Trung và cô đứng cuối mặc áo màu đỏ sặc sỡ là miền Nam, các cô được vẽ theo lối mảng miếng.

Hình ảnh áo dài trong minh họa vào giai đoạn 1933 trở đi chủ yếu được họa sĩ Cát Tường thể hiện. Ông sử dụng nét bút rất phóng khoáng thể hiện đúng tinh thần người phụ nữ Việt mang phong cách phương Tây. Những cô gái được vẽ rất mộng mơ trong tà áo dài cách tân. Dáng áo dài đã ôm sát vào cơ thể người phụ nữ để lộ đường cong cơ thể giống như những chiếc đầm dài. Hai tà dài của áo dài sát gót, xẻ cao hai bên. Hàng khuy được may để cài giữ bên hông, một số loại được bọc vải tinh xảo. Áo dài cách tân vẫn được mặc với quần lụa cùng với giày cao gót. Phụ kiện áo dài đa dạng lúc túi xách, vòng ngọc trai hoặc vàng, lúc là khăn choàng, đôi khi còn là áo vest, măng tô, mũ, vòng cổ kiểu Tây. Sau này áo dài được thiết kế cổ tròn, cổ thuyền, cổ tim, hoặc cổ vuông thay cho cổ đứng truyền thống. Thiết kế này được lấy cảm hứng từ áo váy dạ hội kiểu Pháp thời kỳ Art Deco (1920s - 1930s). Phụ nữ mặc áo dài cách tân của Lemur thường uốn tóc, trang điểm kiểu Tây, đi giày cao gót, dùng ô ren quý tộc.

Trong bìa báo Xuân ra vào tháng 2 năm 1934, họa sĩ Lemur vẽ bằng màu bột, ta thấy một bức tranh về ba người phụ nữ tượng trưng cho ba miền với màu sắc mơ màng. Các cô đang du thuyền trong tiết trời xuân, với những bông hoa mạn trắng. Các cô mặc áo dài màu nhẹ nhàng khác với những màu trầm trước đây của áo tứ thân hay ngũ thân. Phụ kiện được họa sĩ Cát Tường rất chú trọng, như chiếc khăn trắng ren được choàng ở cổ, hay chiếc ô màu hồng được mang từ Tây về. Mỗi cô có một kiểu tóc đặc biệt, cô thì làm xoăn bồng bênh, cô thì vấn tóc búi cao, cô thì vấn lưng chừng. Bố cục và tạo hình của bức tranh làm ta liên tưởng đến những bức tranh khắc gỗ cổ của Nhật, một phong cách hội họa vốn ảnh hưởng nhiều đến họa sĩ Cát Tường.

3.2. Một số bàn luận về giá trị của áo dài trong giai đoạn đầu thế kỷ 20 thông qua minh họa các họa sĩ trong báo PNTV

Áo dài đầu thế kỷ XX được cải tiến từ áo tứ thân truyền thống, mang một hình thức hiện đại và thanh lịch. Kiểu dáng ôm sát cơ thể với cổ cao, tay dài và hai vạt chéo dài thướt tha là đặc trưng nổi bật, kết hợp với quần lụa ống suông để tôn dáng người mặc. Phần tay áo rộng dần từ vai xuống cổ tay, tạo sự uyển chuyển, trong khi các họa tiết thêu tinh xảo, thể hiện tay nghề của thợ thủ công rất cao. Chất liệu được thay đổi và cải tiến liên tục, từ lụa, the, gấm sang cotton, satin, ren. Màu sắc của chiếc áo dài đa dạng hơn, không còn tối trầm như những chiếc áo tứ thân hay ngũ thân thập lĩnh mà thay vào đó là nhiều màu sắc phù hợp cho nhiều độ tuổi và sự kiện. Điều này không chỉ tăng tính thẩm mỹ mà còn phản ánh sự thay đổi xã hội. Hình thức này kết hợp với những đường cắt may hiện đại kế thừa các nét truyền thống, làm nên một trang phục vừa duyên dáng vừa phù hợp với nhịp sống đô thị hóa, nhưng vẫn không làm mất đi vẻ đẹp truyền thống kín đáo của người phụ nữ Việt.

Áo dài trở thành biểu tượng của phụ nữ tân thời, phản ánh sự thay đổi vai trò của phụ nữ Việt Nam trong xã hội. Trong bối cảnh thực dân Pháp xâm chiếm và đô hộ nước ta, phong trào báo chí đặc biệt là tờ Phụ nữ Tân Văn đã giúp người đọc thấy được hình ảnh áo dài đại diện cho người phụ nữ mới vừa giữ gìn bản sắc dân tộc, vừa tham gia học vấn, công việc và các hoạt động xã hội. Tư thế tự tin, dáng đứng thẳng kết hợp với áo dài trên các số báo Phụ nữ Tân Văn cho thấy phụ nữ không chỉ là người nội trợ mà còn là biểu tượng của giáo dục và tiên bộ. Áo dài giúp họ thể hiện sự tự do, cá tính, và khát vọng thay đổi, khác biệt với các chuẩn mực bó buộc trước đó.

Minh họa áo dài trong báo Phụ nữ Tân Văn được trau chuốt tỉ mỉ, cẩn thận thể hiện nét đẹp trang phục người phụ nữ. Ở các trang bìa, phần áo dài được vẽ rực rỡ bằng màu bột và thuốc nước. Trong các bài

NGHỆ THUẬT - ARTS

báo, áo dài được vẽ bằng bút sắt và bút mực theo phong cách kí họa. Những minh họa áo dài được họa sĩ vẽ cho người phụ nữ, tùy vào hoàn cảnh của nội dung. Với những câu chuyện có yếu tố lễ hội, họa sĩ sẽ vẽ nhiều chi tiết thể hiện form dáng của áo dài lịch sự, hoặc tiệm cận với áo ngũ thân. Nhưng giai đoạn 1925 - 1930, áo dài chủ yếu được vẽ theo dáng thay đổi nhẹ nhàng từ chiếc áo dài ngũ thân.

Một số họa sĩ vẽ minh họa cho báo hay vẽ về áo dài, phải kể đến họa sĩ với bút danh Hội Khanh, ông đóng góp nhiều minh họa nhất trong báo Phụ nữ Tân Văn. Tấm áo dài trong minh họa của ông được thể hiện một cách chân thực và tiệm cận đời sống nhất. Họa sĩ có lẽ là một người truyền thống, các minh họa áo dài của ông chủ yếu là áo dài được phát triển từ áo Ngũ thân, dáng áo vẫn rộng, dài ngang qua đầu gối và mặc với quần vải ống suông. Đặc biệt trong các họa sĩ ta phải kể đến họa sĩ Nguyễn Cát Tường bút danh Lemur, người họa sĩ đặt nền móng đầu tiên cho phong cách áo dài tân thời.

Qua minh họa của các họa sĩ trong báo PNTV, hình ảnh lớp phụ nữ vừa truyền thống, vừa mới mẻ, nhân mạnh vẻ đẹp hình thể hiện đại hơn là sự kín đáo, nghiêm trang truyền thống. Tấm áo dài cách tân mới giữ lại đường nét dân tộc, nhưng tiếp biến trong tinh thần nữ quyền và cá tính cá nhân.

4. KẾT LUẬN

Báo Phụ Nữ Tân Văn không chỉ là nơi truyền bá tư tưởng nữ quyền, mà còn là không gian thị giác của phong cách sống phụ nữ hiện đại. Minh họa báo Phụ Nữ Tân Văn khởi đầu cho minh họa báo chí, là tư liệu lịch sử về sự phát triển của áo dài và mở rộng ra lịch

sử, văn hóa, xã hội Việt Nam lúc bấy giờ. Nếu áo ngũ thân là biểu tượng truyền thống cho sự quyền quý cao sang, tinh thần Nho học và về quý phái của phụ nữ thượng lưu thì áo dài là tuyên ngôn, biểu tượng cho người phụ nữ mới văn minh và hiện đại hơn. Đây chính là dấu mốc trong quá trình hiện đại hóa trang phục truyền thống Việt Nam. Về xã hội, ta thấy rõ sự chuyển biến vị trí người phụ nữ từ thụ động sang chủ động, có tri thức và bản sắc riêng. Sự phát triển của áo dài thể hiện được nhu cầu mặc đẹp và gu thẩm mỹ đô thị tăng lên. Mọi người yêu cái đẹp, yêu hình thể, có nhiều sự lựa chọn tinh tế trong cách ăn mặc và lối sống. Điều này không chỉ cho thấy lịch sử thời trang, mà còn là tư liệu xã hội học, văn hóa học quan trọng về phụ nữ Việt thời Pháp thuộc. Ta thấy sự hình thành của áo dài từ biểu tượng truyền thống trở thành tuyên ngôn nữ tính đô thị.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Bùi Thị Thanh Hương. (2013). "Phụ nữ Tân Văn những việc làm và tư tưởng mới", **Tạp chí Khoa học Đại học Sư phạm thành phố Hồ Chí Minh**, số 46.

Charles D, Maginnis. (2006). Pen drawing an illustrated treatise. Robert J. Hall published.

Đào Duy Anh. (2002). *Lịch sử Việt Nam*. Hà Nội: Nxb Văn hóa Thông tin.

Nguyễn Việt Chương. (1974). *Lược sử báo chí Việt Nam*. Nxb Nam Sơn, Sài Gòn.

Nguyễn Vũ Cẩm Ly. (2016). *Áo dài Việt Nam dưới ảnh hưởng của thời trang thế giới thế kỷ XX*. **Tạp chí Khoa học Đại học Văn Lang**

Trần Quang Đức. (2013). *Ngàn năm áo mũ - Lịch sử tranh phục Việt Nam giai đoạn 1009 - 1945*. **Nxb Thế giới**

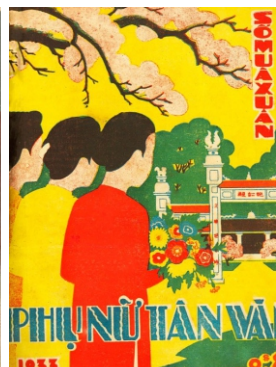
PHỤ LỤC ẢNH

Phụ nữ Tân Văn số 5 ra mắt ngày 30 tháng Năm 1929
(Nguồn: Thư viện Quốc gia Việt Nam)

Phụ Nữ Tân Văn,
Số 119, 18 Tháng Hai 1932
(Nguồn: Thư viện Quốc gia Việt Nam)

Phụ nữ Tân Văn
báo Xuân tháng 2 năm 1933
(Nguồn: Thư viện Quốc gia Việt Nam)

Phụ nữ Tân Văn
báo Xuân tháng 2 năm 1934
(Nguồn: Thư viện Quốc gia Việt Nam)